

30-06-2014

Undervisningsminister Christine Antorinis skriftlige svar til medlem af Folketinget Rosa Lund (EL) på spørgsmål af 20. juni 2014 (nr. S 1617)

”Mener ministeren, at det er rimeligt, at børn skal bruge henholdsvis 41, 44 og 46 timer på deres skoleuge inklusive transporttid?”

Svar:

Driften af folkeskolen er en kommunal opgave, og folkeskoleloven giver kommunerne gode muligheder for at fastlægge skolestrukturen, befordringsordningerne og undervisningen på en måde, der tager hensyn til lokale prioriteringer, ønsker og behov.

I kommunalbestyrelsens overvejelser om skolestrukturen kan bl.a. indgå geografiske hensyn og derved indirekte hensyn til længden af elevernes befordringstid.

Folkeskoleloven indeholder ikke regler om, hvor lang transporttiden må være for elever i folkeskolen. Det er kommunalbestyrelsen, der tilrettelægger befordringsordningerne til kommunens folkeskoler efter lokale ønsker og behov.

Inden kommunalbestyrelsen træffer beslutning om, hvordan den vil opfylde sin befordringsforpligtelse, skal kommunalbestyrelsen indhente en udtalelse om ordningens nærmere tilrettelæggelse, herunder om ruter og opsamlingssteder, afgangstider og ventetider, fra de berørte skolebestyrelser.

Ventetiden på skolen i forbindelse med en af kommunalbestyrelsen etableret befordringsordning må normalt ikke overstige 60 minutter før og 60 minutter efter skoletid. For syge og invaliderede elever må ventetiden dog ikke være mere end sammenlagt 60 minutter dagligt, hvis eleven henvises til offentlige transportmidler eller til den befordringsordning, som er etableret for skolens øvrige elever.

Endelig kan jeg nævne folkeskolelovens § 27, som tager sigte på børn fra småøer, hvor der ikke er grundlag for at opretholde skoler for 7.-10. klassetrin. Efter denne bestemmelse kan kommunalbestyrelsen med forældrenes samtykke sørge for indlogering i skolebyen af elever på 7.-10. klassetrin, hvis den daglige befordring mellem hjemmet og skolen ville være særlig usikker eller tidskrævende. Det er en betingelse, at kommunalbestyrelsen afholder udgifterne i forbindelse hermed.

Folkeskolelovens krav til undervisningens varighed er fastsat som en årsnorm, som efter lokale prioriteringer, ønsker og behov kan fordeles over året. Det betyder fx, at man kan operere med et lidt længere skoleår, hvorved de enkelte skoledage bliver kortere, eller at man kan give mere undervisning i nogle uger og mindre i andre.

Hvis man lokalt ønsker, at børnenes skoleuge inklusive transport skal være kortere end de i spørgsmålet nævnte timer, giver folkeskoleloven altså gode muligheder for, at kommunen kan planlægge dette.

Christine Antorini